03/10/2018

ΙΣΚΕ: Καλούμε σε επανάσταση Κλήρο και λαό

/ Επικαιρότητα

Κάλεσμα προς τους κληρικούς να ξεσηκωθούν, “Να αφήσουν την δημοσιοϋπαλληλική τους ταυτότητα και να συμπεριφερθούν ως απόγονοι του Αθανάσιου Διάκου και του Παπαφλέσσα” απευθύνει το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιερού Συνδέσμου Κληρικών Ελλάδος σε ανακοινωθέν που εξέδωσε μετά τη συνεδρίασή του την Τρίτη 2 Οκτωβρίου 2018 στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Άργους – Μυκηνών.

Στην ανακοίνωση γίνεται λόγος για ξεπούλημα της Ελλάδας,και προστίθεται πως “η ουσιαστική επιβίωση ενός λαού ευρίσκεται μέσα στα πνευματικά στοιχεία του πολιτισμού του, αυτά που, με μία λέξη, ονομάζομε παράδοση, δηλαδή τα επί μέρους εκείνα στοιχεία από τα οποία απαρτίζεται η εθνική ταυτότητα και συντηρείται η εθνική αυτοσυνειδησία”.

Το ανακοινωθέν

Αγαπητοί Πατέρες και αδελφοί.
Ζούμε σε ημέρες κρίσιμες περισσότερο για την Πατρίδα μας και ύστερα για την Ορθοδοξία.
Ξεπουλιώνται τα πάντα.

Μας κυβερνούν άνθρωποι για τους οποίους πολύ δύσκολα θα τους ονόμαζε κανείς ένθερμους πατριώτες, γιατί πατριώτης είναι αυτός που αγωνίζεται για την επικράτηση των ιδανικών της φυλής και του γένους και προασπίζεται σθεναρά την ακεραιότητα της εδαφικής της ακεραιότητας.
Βρισκόμαστε στο τιμόνι ενός ιστορικού Συλλόγου σε ώρες κρίσιμες για την πατρίδα μας. Και η θέση μας αυτή δεν μας επιτρέπει να μένουμε σιωπηλοί και άπραγοι τούτες τις ώρες.
Λύκοι βαρείς από παντού και αντίσταση από πουθενά. Από την μια προδοσία από την άλλη ωχαδελφισμός.
Ποιοι είμαστε εμείς που θα σηκώσουμε κεφάλι;
Που θα πάμε κόντρα στους κοτσαμπάσηδες και τους αλληλέγγυους;
Που δεν θα κάτσουμε με σταυρωμένα τα χέρια στο ξεπούλημα της πατρίδας μας;
Που θα αντισταθούμε στην ισλαμοποίηση της Ελλάδας;
Όχι δεν είμαστε πολιτικοί.
Όχι δεν είμαστε φασίστες.
ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ.
Είμαστε η μαγιά εκείνη που κρατάει ότι ελληνορθόδοξο έχει φθάσει μέχρι τις ημέρες μας προφυλαγμένο από την σκουριά της σήψης και της ανωμαλίας που προωθείται από παντού και που απειλεί να αφανίσει ότι ορθόδοξο και ελληνικό.
Είμαστε εκείνοι που δεν ξεχνάμε πως η ουσιαστική επιβίωση ενός λαού ευρίσκεται μέσα στα πνευματικά στοιχεία του πολιτισμού του, αυτά που, με μία λέξη, ονομάζομε παράδοση, δηλαδή τα επί μέρους εκείνα στοιχεία από τα οποία απαρτίζεται η εθνική ταυτότητα και συντηρείται η εθνική αυτοσυνειδησία. Που εξασφαλίζει την πολιτιστική συνοχή των γενεών και οικοδομεί το λαμπρό οικοδόμημα του μέλλοντος. Είναι η αριστοτελική “εντελέχεια” που συγκρατεί και ζωογονεί όλο το θεσμό του Γένους, διασώζοντας στις λεπτομέρειες έναν ολόκληρο κόσμο βιωμάτων, επιδιώξεων, τάσεων, κλίσεων, ροπών που απαρτίζουν τη ζωή του λαού μας και επιτρέπουν στον Έλληνα να είναι ό,τι ακριβώς είναι.

Της παραδόσεως μας αυτής δυο βασικά και κεφαλαιώδη γνωρίσματα είναι η ομοιογένεια και η ορθόδοξη πνευματικότητα. Η παράδοση μας έχει μια ριζική και μοναδική ενότητα, όλα της τα στοιχεία τελούν σε αλληλεξάρτηση, και το ένα συμπληρώνει το άλλο. Ξεκινώντας από την εποχή του αρχαίου κλασικισμού η παράδοσή μας μπήκε στο χιλιόχρονο βυζάντιο, επεβίωσε στις δύσκολες ώρες της δουλείας χωρίς να χάσει τα μορφολογικά της στοιχεία και συντρόφευε τον νεοέλληνα σε κάθε πτυχή της ζωής του. Αλλά η ομοιογένεια αυτή δεν μπορεί να εξηγηθεί ανεξάρτητα και αποκεκομμένη από την ορθόδοξη πνευματικότητα. Η Ορθοδοξία διαπότισε βαθιά και πλατειά τον κορμό, τις ρίζες και τους κλάδους του εθνικού μας δένδρου, σε τρόπο τέτοιο που κάθε απόπειρα διαχωρισμού της να

συνιστά θανάσιμη απειλή για το έθνος. Έτσι η παράδοση μας σηματοδοτείται ως “ελληνορθόδοξη”, το δε θρησκευτικό στοιχείο ανομολογείται ότι συνιστά την ειδοποιό διαφορά της από τις παραδόσεις άλλων λαών.

Σήμερα, που το αλαζονικό, ανθρωποκεντρικό και ανόσιο πνεύμα κυριαρχεί στη δημόσια ζωή του τόπου, στην παιδεία, στη διανόηση, στη διοίκηση, στην οικονομία και μερικοί θέλουν να μας εγκλωβίσουν στα αδιέξοδα της χωρίς Θεό Πατρίδας η επίσημη Εκκλησία τηρεί σιγή και δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί.

Ακολουθεί ποια πολιτική; Την πολιτική της διπλωματίας του ωχαδελφισμού η της συμπορεύσεως με τους καταστροφείς της πατρίδος; Και με ποιο όφελος; Την ανταπόδοση ψιχίων εκ μέρους της εξουσίας;

Το ουκ έξεστιν από τους ολίγους γίνεται χλευασμός από τους πολλούς.
Γι αυτό δεν έχουμε το δικαίωμα να σιωπούμε.
Γινόμαστε συνένοχοι της προδοσίας εις βάρος της πατρίδας μας.

Ο Ιερός Κλήρος είναι αυτός που σήκωσε στους ώμους του το βάρος της Επανάστασης. Αυτός κράτησε ζωντανή την πίστη στις σκλαβιές των Ελλήνων.
Την αλήθεια αυτή την γνώριζαν και την γνωρίζουν πολύ καλά πριν από μας όλοι ανεξαιρέτως οι εχθροί μας. Γι’ αυτό και όλοι τους στράφηκαν μανιωδώς κατά της Εκκλησίας και της πίστεώς μας. Οι Τούρκοι στην διάρκεια της τουρκοκρατίας έθεσαν σε κίνηση τους μηχανισμούς των εξισλαμισμών, πιστεύοντας πώς χανόταν γιά τον Ελληνισμό, όποιος χανόταν για την Ορθοδοξία. Το παιδομάζωμα, οι πιέσεις γιά φορολογική αφαίμαξη, τα δεινά των ραγιάδων, όλα απέβλεπαν σε τούτο. Και όταν δεν κατόρθωναν το ποθούμενο, εξαντλούσαν το μένος των σε βάρος των Κληρικών. 10 Πατριάρχες, 100 Ιεράρχες και 6.000 άλλοι Κληρικοί είναι ο αμητός της θυσίας αυτής στο βωμό της πίστεως και της πατρίδος. Αργότερα οι Φράγκοι, οι Λατίνοι το ίδιο σύστημα εφήρμοσαν: τον εκλατινισμό. Και εξεδίωξαν τους Έλληνες ορθοδόξους Αρχιερείς από τις έδρες των και εξήντλησαν και αυτοί σε βάρος του ελληνορθόδοξου κλήρου την μήνιν των, στην προσπάθεια να κάμψουν το ορθόδοξο φρόνημα του λαού μας. Στο Μακεδονικό αγώνα οι βούλγαροι κομιτατζήδες τους Ιεράρχες μας είχαν στόχο τους και πολλοί από αυτούς, όπως ο Γρεβενών Αιμιλιανός, έβαψαν με το αίμα τους τη μακεδονική γη. Το 1922 στη Μικρασία πάλι οι Ιεράρχες και ο κληρικοί μας δέχθηκαν το μεγαλύτερο βάρος του κόστους της καταστροφής. Το 1941 οι Βούλγαροι στη Θράκη και στη Μακεδονία εξεδίωξαν τους Έλληνες Ιεράρχες, κατάλαβαν τους Ναούς μας, επέβαλαν τη χρήση της βουλγαρικής γλώσσας και όλα αυτά με τον εκβιασμό της διακοπής της τροφοδοσίας του λιμώττοντος ελληνικού πληθυσμού. Και στις μέρες μας πάλιν οι Τούρκοι το 1953 με τις καταστροφές της Πόλης, εναντίον των Ναών μας, των Κληρικών και των ιερών μας εστράφησαν. Ανέσκαψαν τάφους, ανέτρεψαν

σταυρούς, βεβήλωσαν Ναούς, διέλυσαν και κατέστρεψαν εικόνες. Μέχρι και προ ετών που συνέλαβαν τον κύπριο Ιεράρχη Κιτίου Χρυσόστομο και τον εταπείνωσαν κρατώντας τον αυτόν μόνον περισσότερο χρόνο από ό,τι όλους τους άλλους. Οι εχθροί μας γνωρίζουν ποιος είναι ο όρος επιβίωσης αυτού του έθνους. Γι' αυτό και στρέφονται με μανία εναντίον του, για να στερήσουν το έθνος από ένα κύριο έρεισμα του, για να αφήσουν ορφανό τον λαό, για ν' ανοίξει ο δρόμος στην επιβουλή και την εξόντωση.

Ατυχώς, αυτό που ξέρουν τόσο καλά οι εχθροί μας μοιάζουμε να μην το ξέρουμε εν πολλοίς εμείς οι Έλληνες. Αλλιώς δεν εξηγείται πώς, κατά τα τελευταία ιδίως χρόνια, η Εκκλησία βρίσκεται συστηματικά στον τόπο μας διαρκώς στο στόχαστρο, αντικείμενο χλεύης, ειρωνείας και κάθε κακοηθείας. Πώς το κράτος έφθασε στο σημείο να θεωρεί την Εκκλησία μόνο ανυπόφορο βάρος του κρατικού κορβανά από το οποίο πρέπει το ταχύτερο να απαλλαγεί. Πώς αποκλείσθηκε η παρουσία της Εκκλησίας στο σχολείο και πώς διαμορφώθηκε η ζωή μας με τον θρησκευτικό αποχρωματισμό που εξαπλώνεται συνεχώς και περισσότερο. Πώς μεθοδεύτηκε η αποστέρηση των Μονών από την περιούσια των, είτε να διαλυθούν και να πάψουν να είναι μετερίζια της ορθοδοξίας. Πώς αλλοιώθηκε η εκκλησιολογική βάση της ευσέβειας μας;

Η προβολή του ευρωπαϊκού πολιτισμού στον ελληνικό χώρο, έτσι όπως έγινε, μετέδωσε στο σώμα της αναγεννώμενης πατρίδος τις πληγές του, καμωμένες με το στιλέτο της απιστίας, του ορθολογισμού και του ανθρωποκεντρισμού.

Στην κίνηση αυτή όμως από ένστικτο αντιδρά ο λαός. Και εκφραστές του γίνονται μερικοί αυθεντικοί ελληνορθόδοξοι, αδιάφθοροι, ρωμαλέοι και απροσκύνητοι, που υψώνουν φωνή διαμαρτυρίας διάτορη και στεντόρεια γιά τα φρικτά αποτελέσματα της εκκοσμίκευσης και της αλλοτρίωσης. Όπως παλιά στη Ρωσία του Μ. Πέτρου ο Ντοστογιέφσκυ, ο Κομιακώφ, ο Κιρεέφσωκυ, ο Πούσκιν, ο Γκόγκολ, έτσι κι εδώ οι Κολυβάδες, με τη Φιλοκαλική αναγέννηση και με τη λαϊκή γλώσσα αφυπνίζουν τη ρωμιοσύνη, και μαζί τους ο Μακρυγιάννης, ο Παπουλάκος και αργότερα ο Κωνσταντίνος Οικονόμος, ο Παπαδιαμάντης, ο Μωραϊτίδης και άλλοι γίνονται βράχοι αντιστάσεως και κυματοθραύστες της πλημμυρίδας που απειλεί να καταπνίξει την παράδοση. Ο λόγος τους είναι κεραυνός, που με τη λάμψη του διαπερνά τα ερεβώδη σκότη της αρνήσεως, και αφυπνίζει συνειδήσεις, αλλά είναι τόση η δύναμη του κακού, ώστε ο λόγος αυτός, καίτοι είναι δυνατός ως φωνή υδάτων πολλών πνίγεται ωστόσο στη συκοφαντία, στο μίσος και στη διαβολή.

Σε αντίσταση καλούμε πρώτα τον ιερό κλήρο και έπειτα τον Ελληνικό λαό να σηκωθεί από τους καναπέδες, να αφήσει την επανάσταση από το σπίτι και να ξεσηκωθεί.

Φθάνει πια στην αλλοτρίωση του Ελληνικού λαού από τα διεφθαρμένα στοιχεία.
Φθάνει πια το ξεπούλημα της Ελλάδος.
Η ταν η επί τας. Καλούμε τους κληρικούς να ξεσηκωθούν. Να αφήσουν την δημοσιοϋπαλληλική τους ταυτότητα και να συμπεριφερθούν ως απόγονοι του Αθανάσιου Διάκου και του Παπαφλέσσα.
Οι κραυγές έρχονται από την Ευρώπη από ανθρώπους που από χρόνια είχαν προβλέψει την ισλαμοποίηση της Ευρώπης όπως του Charles-Emmanuel Dufourcq οποίος είχε προφητέψει!! πως «είναι πιθανόν να ζήσουμε και πάλι στην ήπειρο μας εκείνη την αναστάτωση την οποία ζήσαμε εξαιτίας της ισλαμικής διεισδύσεως πριν από χίλια περίπου χρόνια, αυτή την φορά με άλλες μεθόδους».

Εν προκειμένω, πρέπει ευθαρσώς να λεχθεί ότι ξενίζει το γεγονός ότι οι εξελίξεις αυτές δε φαίνεται να ανησυχούν τους Έλληνες πολιτικούς, ακόμη ολιγώτερο δε τους γνωμηγήτορες στα έντυπα και ηλεκτρονικά Μ.Μ.Ε που πλέει κυριολεκτικώς σε πελάγη «πολυπολιτισμικής» μακαριότητος με λίγες μόνο αξιέπαινες εξαιρέσεις με εμπεριστατωμένες αναλύσεις, που τυχαίνουν όμως των ύβρεων και χυδαίων επιθέσεων από αυτούς που θα έπρεπε κανονικά να χρησιμοποιούν τα διανοητικά τους χαρίσματα για την προάσπιση της πατρίδας τους από τα κακά τα οποία επικίνδυνα επισείονται γύρω τους.

Από δεκαπενταετίας βιώνουμε τη ραγδαία και βίαιη μετατροπή της Ελλάδος, που μέχρι το 1989 αποτελούσε θαυμαστή περίπτωση εθνικώς ομοιογενούς χώρας, σε «πολυπολιτισμική» (ήγουν: τριτοκοσμική) κοινωνία. Εν τω μεταξύ, φαίνεται ότι το πράγμα έχει τόσο προχωρήσει, ώστε ανοικτά πλέον να εξαγγέλλεται η ιστορικών διαστάσεων αλλαγή της συνθέσεως του «Πολιτικού Έθνους» αυτής της χώρας, με την παροχή εκλογικών δικαιωμάτων σε ένα τεράστιο μέγεθος αλλογενών ερήμην της βουλήσεως του Κυριάρχου Λαού, ο οποίος ουδέποτε ηρωτήθη σχετικώς! Ομοίως, συνεχίζεται και η κατασκευή, εκ του μη όντος, μίας συμπαγούς και διακριτής εθνοπολιτισμικής μειονότητας εντός της εθνικής επικράτειας, εμφορούμενης μάλιστα από εξόχως ανεπτυγμένη εθνική αυτοσυνειδησία και αλυτρωτική εθνικιστική ιδεολογία, και της οποίας μειονότητας το εθνικό κέντρο συνορεύει με την Ελλάδα.

Κανείς δεν καταγγέλλει την τραγική σχιζοφρένεια στην οποία οδηγείται καθημερινά ο λαός μας, τον γραικυλισμό των κρατούντων, που θυσιάζουν στον Μολώχ του εξευρωπαϊσμού τη γηγενή και αυτόχθονα κληρονομιά μας, που μας πηγαίνουν “γυμνούς στ’ αγκάθια” των ευρωπαϊκών διαύλων, που κτυπούν με λύσσα τα δύο μεγάλα και άπαρτα ακόμη κάστρα: την Εκκλησία και την Οικογένεια. Γνωρίζουν καλά την μεγάλη αλήθεια ότι αν παύσεις να είσαι ορθόδοξος, πολύ γρήγορα θα παύσεις να είσαι και Έλλην.

Όσο για το αν πρέπει να ενεργοποιείται η εκκλησία εφ όσον το έθνος δεν βρίσκεται σε ιδιαίτερο κίνδυνο, τονίζουμε ότι βρίσκεται σε κίνδυνο το έθνος, και το σκοπιανό είναι η κορυφή του παγόβουνου. Ο Ι.Σ.Κ.Ε. θεωρεί αδιανόητο από Έλληνα Βουλευτή του Ελληνικού Κοινοβουλίου να ψηφίσει την επαίσχυντη συμφωνία των Πρεσπών.

Ο κίνδυνος, ορατός και χειροπιαστός, έγκειται στο ότι όλοι εφησυχάζουν μέσα στην καλοπέραση, τον αμοραλισμό και τον ωχαδερφισμό τους, ενώ ορισμένοι συστηματικά ροκανίζουν τις ψυχές και τα μυαλά των νεοελλήνων, και κανείς δεν τολμά να τους ελέγξει η να αρθρώσει αντίθετο λόγο, για να μη βρει το μπελά του, μιας και η θρασύτητα τρέχει σαν ποτάμι στους δρόμους.

Με όσα αναφέραμε δεν επιδιώκουμε να ενσπείρουμε τον πανικό ή να ωθήσουμε προς την αυτοαπομόνωση. Αντίθετα, όπως η προσβολή της υγείας μας, επιστρατεύει τα σωτήρια αντισώματα του οργανισμού μας, που ανθίστανται αμυνόμενα και νικούν τα μικρόβια, έτσι πιστεύουμε ότι πρέπει και μπορούμε να αντιδράσουμε στην επερχόμενη επιδημία. Όταν το πλοίο κατευθύνεται με ορμή προς το παγόβουνο, όπου θα συντριβή, μόνο ένα πράγμα μπορεί να το σώσει. Η έγκαιρη επισήμανση του κινδύνου, η κραυγή “όπισθεν ολοταχώς”. Την ίδια αυτή κραυγή υψώνουμε κι εμείς σήμερα όχι με την έννοια της οπισθοδρόμησης και του σκοταδισμού, όπως θα σπεύσουν να μας κατηγορήσουν οι “φωταδιστές” που αμετανόητοι εξακολουθούν να εγκληματούν, αλλά με την έννοια της πνευματικής μας θωράκισης και της επιστροφής στις ζωοπάροχες πηγές των ναμάτων του Γένους. Καλούμεθα να ανακαλύψομε την Ορθοδοξία, να ζήσομε την εκκλησιαστική ζωή. Η Εκκλησία είναι η συνισταμένη όλων των επί μέρους στοιχείων της εθνικής μας αυτογνωσίας. Μέσα στην Εκκλησία διασώζεται αμόλυντη η γλώσσα μας, εκεί αναδεικνύεται ζωντανή η ιστορία μας. Στην Εκκλησία η οικογένεια στερεώνεται, η παράδοση καλλιεργείται, το ήθος κρατύνετε, η έννοια της πατρίδος επιβιώνει. Εκκλησία και Ορθοδοξία περιχωρούν όλο το Γένος. Όποιος έχει την Εκκλησία κρατά το έθνος όλο. Γι’ αυτό είναι ανάγκη να στραφούμε προς την Εκκλησία πρωτίστως. Ύστερα θα έλθουν όλα τα αλλά. Αν μείνουμε ανερμάτιστοι θα χαθούμε. Μπήκαμε στην Ε.Ε. για να ευτυχήσουμε. Γιατί τάχα χρειάζεται να

δοκιμασθούμε, να πάθουμε για να μάθουμε; Γιατί να μην κερδίσουμε, αλλά να κερδηθούμε;

Πολλοί είναι αυτοί οι οποίοι θα σπεύσουν πιθανόν να ρίξουν τον λίθο του αναθέματος από τον χώρο της Εκκλησίας, μαζί με τους κουλτουριάρηδες και τους αλληλέγγυους στην απόφαση μας αυτή. Όσον αφορά τους εκπροσώπους της Εκκλησίας τους προτρέπουμε να πράξουν το αυτονόητο. Ας το επιτρέψουν οι Αρχιερείς και ας το πράξουν οι ιερείς να εγγραφούν στον ιστορικό Σύλλογο μας κάνοντας ένα βήμα προς αυτά τα οποία δήθεν επιζητούν, την ελευθερία του προσώπου… Ιερείς υπάλληλοι δεν κάνουν επανάσταση. Ιερείς που νοιάζονται και συμπάσχουν για το καλό όλων είναι αυτοί που αξίως ποιμαίνουν τα λογικά πρόβατα του Χριστού, ανησυχούν για τα συμβαίνοντα στην πατρίδα τους και είναι έτοιμοι να δώσουν και την ζωή τους γι αυτήν.

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΙΣΚΕ

Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Σελλής Πρόεδρος
» Γεώργιος Βαμβακίδης Αντιπρόεδρος
» Βασίλειος Χρηστίδης Γραμματέας
Πρεσβύτερος Μιχαήλ Μετζάκης Ταμίας
Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Κωνσταντίνου Εκπρόσωπος Τύπου
» Κωνσταντίνος Μιχαηλίδης Μέλος
Πρεσβύτερος Χριστόφορος Μουτάφης Μέλος